

Forfatter: Andersen, H. C.

Titel: Udrag fra Skyggebilleder

Citation: Andersen, H. C.: "Skyggebilleder af en Reise til Harzen, det sachsiske Schweitz etc. etc., i Sommeren 1831", i Andersen, H. C.: *Skyggebilleder af en Reise til Harzen, det sachsiske Schweitz etc. etc., i Sommeren 1831*, udg. af Johan de Mylius, Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, i samarbejde med Nyt Dansk Litteraturselskab, 1986, s. 20. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-andersen01val-shoot-idm139649682948880/facsimile.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Skyggebilleder af en Reise til Harzen, det sachsiske Schweitz etc. etc., i Sommeren 1831

den er snarere det ideale Billede af Naturen; man skal glemme det er Kunst, men hvorledes kan man det, naar en Kunstner eller Kunstnerinde nedværdiger sig til, at glemme det Naturlige i Kunsten for et usselt Bifaldsklap. Lovet være Himlen og de Enkeltes renere Smag, der har sørget for, at vi ikke kjende til Sligt paa vor Scene, undtagen ved Concerter, hvor man ogsaa har disse pantomimiske Prologer og Epiloger, der deles hver i fire Marscher: Høire, Venstre, Midten og saa Retirade-Marsch, den sidste er da naturlig! –

Da jeg næste Gang var i Theatret, blev jeg opvartet med et Melodrama efter det Franske: *Cardillac* oder *das Stadtviertel des Arsena's*; det er bearbejdet efter Hoffmanns bekjendte Fortælling: *Frøken Scudery*. Det var en fæl Comedie! – *Oliviers* Rolle udførte Hr. *Jacobi*, der, som man fortæller, har frit Støvler og Skoe af Skomagerlauget i Hamborg, fordi han spillede *Hans Sachs*; hvorfor han egentligt har faaet dem, begriber jeg ikke, men det er maaskee gaaet det respective Skomagerlaug, ligesom en gammel Borgermand, jeg har kjendt, der, naar han i Privat-Theatret saae sin Datter spille, lukkede Hænderne sammen og sagde: »Vor Herre maae vide, hvor hun hitter paa alt det, hun siger!» De har vel ogsaa troet, at *Jacobi* hittede paa al det Smukke han sagde, og da de nu alle vare Skomagere, ligesom *Hans Sachs*, og maaskee ogsaa Poeter derimellem, (ikke, som *Hans Sachs*) har de tænkt: »Heute dir, morgen mir!» hvem veed hvad *Jacobi* kan lægge os i Munden, hvis vi ogsaa engang komme paa Scenen.

I de fleste Theaterblade seer man altid, at der den og den Aften var et herligt Treklover paa Scenen: Treklover ere saaledes der ganske almindelige! jeg fandt kun en to Kløver, men den var ganske fuldendt i sine Blade; livsfrisk og karakteristisk, det ene Blad hedte *Jost*, det andet *Madam Madel*. Han udførte *Cardillac*, hun *Frøken Scuderys* Rolle.

Fra Theatret ville vi gaae til den botaniske Have, skjøndt jeg saae det første om Aftenen, den sidste derimod om Morgenen; men de store Drivhuse forekomme mig at være et passende Overgangsled fra Theatret til den frie Natur.

Beliggenheden er herlig! man troer sig langt borte fra Hamborg, og saa ligger dog kun den gamle Voldgrav og de planerede Volde med deres Blomsterpartier og Træer imellem. Jordbærrene stode alt i Blomster, og de smaae Fugle qvidrede til mig fra Hækkene: »mærker Du alt, Du reiser mod Syden!»

Hvor følte jeg mig ikke uvidende, inde i de store Drivhuse mel-